Dijous 12 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 7,21-29): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tot el qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà en el regne dels cels, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que està en els cels. Molts em diran en aquell dia: “Senyor, Senyor, ¿no hem profetitzat en el teu nom, i en el teu nom no hem llançat dimonis, i en el teu nom no hem fet molts miracles?”. I llavors els declararé: mai no us he conegut; aparteu-vos de mi, vosaltres que obreu la iniquitat.

Tot el qui escolta, doncs, aquestes meves paraules i les porta a la pràctica, s’assemblarà a un home prudent que edificà la seva casa sobre roca. I caigué la pluja i vingueren les riuades i bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i no s’esfondrà, ja que estava fonamentada sobre la roca.

I tot el qui escolta les meves paraules i no les porta a la pràctica és semblant a un home insensat, el qual edificà la seva casa damunt la sorra. I caigué la pluja i vingueren les riuades i bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i s’esfondrà i fou gran la seva ruïna».

I s’esdevingué, quan acabà Jesús aquestes paraules, que les multituds es meravellaven de la seva doctrina, perquè els ensenyava com qui té potestat, no com els escribes d’ells.

© Albada Editorial / evangeli.net

«No tot el qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà en el regne dels cels»

Mn. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, ens colpeix l'afirmació rotunda de Jesús: «No tot el qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà en el regne dels cels, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que està en els cels» (Mt 7,21). Si més no, aquesta afirmació ens demana responsabilitat en la nostra condició de cristians, tot sentint la urgència de donar un bon testimoniatge de la nostra fe.

Edificar la casa sobre roca és una imatge clara que ens convida a valorar el compromís de fe, el qual no pot limitar-se només a unes paraules boniques, sinó que ha d'estar fonamentat en l'autoritat de les obres, impregnades de caritat. Un d'aquests dies de juny, l'Església recorda la vida de sant Pelai, màrtir de la castedat al llindar de la joventut. Sant Bernat, recordant la vida de Pelai, ens diu en el seu tractat sobre els costums i ministeri dels bisbes: «La castedat, per més bella que sigui, no té cap valor, ni mèrit, sense la caritat. Puresa sense amor és com la llàntia sense oli; però diu la saviesa: ¡Que bonica és la saviesa amb amor! Amb aquell amor que ens explica l'Apòstol: Que prové d'un cor net, d'una consciència recta i d'una fe sincera».

La paraula clara, amb la força de la caritat, manifesta l'autoritat de Jesús, la qual provocava la sorpresa als seus conciutadans: «Les multituds es meravellaven de la seva doctrina, perquè els ensenyava com qui té potestat» (Mt 7,28-29). La nostra pregària i contemplació d'avui, ha d'anar acompanyada d'una reflexió seriosa: ¿Com parlo i actuo en la meva vida com a cristià? ¿Com concreto el meu testimoniatge? ¿Com concreto el manament de l'amor en la meva vida personal, familiar, laboral, etc.? No són les paraules ni les pregàries sense cap compromís les que hi compten, sinó el treball per viure d'acord amb el Projecte de Déu. La nostra pregària hauria de ser sempre una expressió del nostre desig de fer el bé i una petició d'ajuda, perquè reconeixem la nostra feblesa.

Senyor, que la nostra pregària sempre vagi acompanyada de la força de la caritat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No edifiquem fortaleses sense fonament, que el Senyor no mira tant la grandesa de les obres com l'amor amb què es fan» (Santa Teresa de Jesús)

- «En la història sagrada tenim nombrosos exemples de sants que han edificat la seva vida sobre la Paraula de Déu. Estar arrelats en Crist significa respondre concretament a la crida de Déu, fiant-se d'Ell i posant en pràctica la seva Paraula» (Benet XVI)

- «La Llei nova, a més dels seus preceptes, comporta els consells evangèlics. 'La santedat de l'Església es conrea també d'una manera especial amb els múltiples consells que el Senyor en el seu Evangeli va proposar a l'observança dels seus deixebles' (Concili Vaticà II)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.986)